

نمایشگاه آثار علی اکبر صفائیان

در نقطه کور تابلوهایم، من
نور می نشانم

نمایشگاهی از آثار نقاشی
علی اکبر صفائیان در هتل
ایترکتینانتال تهران برگزار
شده است.

در این نمایشگاه نقاشی
تاژه‌ترین آثار خود را عرضه
کرده است.

در گفگوشی که با او داشتم
گفت من ۷ سال است نقاشی
و مجسمسازی می‌کنم و
استادان من در نقاشی
عالیوندی شیخ و دادوی
هستند من در تابلو هایم
سعی کرده‌ام ، جلوه های
مختلف طبیعت را با رنگهای
مختلف زنده کنم چرا که
آنرا می‌شناسم و با آن
صمیمی هستم یک بزرگ را
مثل مادرم می‌شناسم.

در اجتماعات انسانی
روابط بین انسانها بسیار
تیره و کدر است ولی در
طبیعت وابستگی‌ها سرشار
از طراوت و زیبائی است.

من حتی در کویر نیز
رویشی شکرف می‌بینم و
می‌خواهم خشکسالی کویر را
بايان بخشم و رویش را تا
مرز بین‌نهایت‌ها بکشانم من
نمی‌خواهم زندگی و مظاهر
خرمی در محیطی مسدود
و محدود باشد و دلهای
چون بیابان خشک‌از سرسیزی
و خرمی گلهای محبت و
عشق خالی باشند.

من در عرفان راهی بسوی
دنیای ناشناخته‌ها یافته‌ام .
من انسان بودن را دوست
دارم .

و بودا برای من مظہر
یک انسان بی‌همتاست / در
آثار من راثیر اساطیر را

علی اکبر صفائیان

بخوبی می‌توان دید می‌خواهم
با تابلوهایم اسطوره هائی
نوین و هماهنگ با محیط
سرشار از سرگشتنی خود
بسازم من از تیرگیها دلتکم
و متناسف برای مردانی که
در زمان ما مجبورند آدمک
هائی چوین و دستاویز
باشند .

من با عربان کردن زن در
تابلوهایم یک نوع برهنگی
عرفانی را مطرح می‌کنم و
در زیبائی و فرم بدن برهنه
او واقعیت را برهنه می‌بینم
من واقعیتین هستم بنابراین
هیچگاه نمی‌توانم خوشبین
باشم .

من از نوای انسان سرگشته
را در قفس قرارداد های
اجتماعی ضعف‌آن ، و قدرت
سنت های اجتماعی می‌دانم
در «تابلوی روایی پرداز»
برندگانی هستند که در آرزوی
پرداز در لیکران آسمانند .
اما بالهای زنجیر شده‌شان
و همبستگی های دنیویشان
آنها را به آشیانه زمینی‌شان
می‌خکوب کرده است . و من
زمانیکه در تیرگیها مغروفم
و به نقطه کور در کارهایم
میرسم از نور برای روشن
کردن فضای تیره تابلو هایم
باری می‌جویم .